

Arrest

nr. 102 327 van 3 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. NEERINCKX loco advocaat C. ORLENT en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Zindaan gelegen in het district Khak-e Jabar van de provincie Kabul. U bent een soennitische pashtoun. U ging nooit naar school in Afghanistan. U hield zich bezig met het verzamelen en verkopen van brandhout voor de inwoners van uw regio. Uw oudere broer A. S. werkt als tolk bij de Britse troepen in Helmand. Door uw broers werk kreeg u problemen in Afghanistan met de taliban. Op een dag was u in de moskee voor het gebed toen u mullah Sultan ontmoette. Hij vertelde dat hij bevriend was met mullah Mohammad Shahid van uw moskee. Mullah Mohammad Shahid was op dat moment niet in de regio en u bood mullah Sultan een slaapplek en een maaltijd aan. Mullah Sultan zag bij u thuis enkele foto's van uw broer in uniform en stelde heel wat vragen over uw familie. Ongeveer één of twee maanden na het bezoek van mullah Sultan vroeg een persoon op een motorfiets naar u en werd door de inwoners naar uw huis doorverwezen. U was op dat moment in de bergen, maar uw moeder opende de deur en kreeg een brief

van die persoon. Uw moeder dacht dat het een uitnodiging voor een huwelijksfeest of begrafenis was. Pas toen u naar de moskee ging en de brief aan uw neef liet lezen ontdekte u dat het een waarschuwingsbrief van de taliban was. U ondernam niets en vertelde het niet aan uw familie. Een tijdje later hoorde u 's nachts lawaai. U zag enkele mannen met zaklampen op uw huis afkomen en u besloot naar de burens, uw oom en tante, te vluchten om zich te verstoppen. Uw tante verstopte u in de stallen zodat u niet gevonden werd. De mannen doorzochten uw huis en namen foto's en het boek van uw broer mee. Toen ze weggingen lieten ze nog een tweede dreigbrief achter. Uw broer had ook problemen met de taliban omwille van zijn werk. U zag geen uitweg meer en besloot uw familie onder te brengen bij de schoonfamilie van uw broer en Afghanistan te verlaten. U verliet Afghanistan in het warme seizoen in het jaar 2011. Na een reis van ongeveer één jaar kwam u in België aan op 19 juni 2012 waar u een dag later asiel aanvraagde. Uw vingerafdrukken werden genomen in Hongarije op 7 november 2011. Door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) werd initieel overgegaan tot een weigeringsbeslissing omdat in het kader van de Dublinakkoorden overname van uw dossier gevraagd werd aan Hongarije, waarna toch werd beslist dat België verantwoordelijk is voor uw asielaanvraag. Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw taskara en die van uw broer, twee dreigbrieven van de taliban, foto's van uw broer, diens werkbadge, certificaten van zijn werk en een verzendingsbewijs.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het voorkomen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk hebt gemaakt. Uw verklaringen omtrent het profiel van uw broer die actief zou zijn geweest als tolk bij de Britse troepen zijn zeer vaag en oppervlakkig gebleken, waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in grote mate wordt ondermijnd. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omwille van uw broers werkzaamheden voor de buitenlandse troepen. U maakte echter niet aannemelijk dat uw broer werkelijk tolk was in Afghanistan. Zo verklaarde u dat uw broer werkzaam was als tolk in de provincie Helmand (CGVS, p. 4, 6). U wist niet op welke basis hij precies actief was of in welke regio in Helmand uw broer al bijna zes jaren werkte (CGVS, p. 4). U gevraagd om alles te vertellen wat u wist over het werk van uw broer, stelde u daarover niet veel te weten. U wist enkel dat hij als tolk werkte in Helmand en hoeveel hij daarmee verdiende (CGVS, p. 6). Dit is wel een erg vage toelichting over het werk van uw broer. Uw broer was volgens u al ongeveer zes jaar actief bij de buitenlanders, waardoor van u toch een uitgebreidere kennis over uw broers activiteiten verwacht mag worden temeer hij volgens u 37 dagen per jaar naar huis kwam (CGVS, p. 8). Dat u gedurende het gehoor maar weinig concreet werd telkens wanneer gepeild werd naar de werkzaamheden van uw broer, is dan ook uiterst opmerkelijk. U wist zelfs niet met zekerheid welke opleidingen uw broer had gehad en waar hij zo goed Engels had geleerd om uiteindelijk tolk te kunnen worden (CGVS, p. 6). Ook uw volgende verklaringen betreffende uw broers werk overtuigen niet. Zo kon u nergens toelichten hoe uw broer aan zijn job als tolk is geraakt en of hij hiervoor een opleiding volgde alvorens te kunnen starten. U wist niet of hij ooit op andere plaatsen dan Helmand actief was en ook de naam van het korps waarvoor hij werkte is u onbekend (CGVS, p. 7). Gevraagd om wat meer toelichting te geven over zijn taken als tolk voor de Britten stelde u enkel dat hij de Afghaanse bevolking helpt. Meer kreeg u hierover niet gezegd. Ook wat de Britten in Helmand doen wist u niet. Wie uw broers baas of collega's waren kon u niet vertellen, net zoals namen van andere Afghaanse tolken waar hij mee samenwerkte (CGVS, p. 7, 8). Voorbeelden van missies waaraan uw broer zou hebben deelgenomen gedurende die zes jaren, kon u niet naar voren brengen, maar u beweerde dat uw broer ver raakte in zijn werk en dat hij medailles kreeg (CGVS, p. 8). Over deze medailles kon u echter geen informatie geven. U wist niet hoe hij eraan geraakte en waarom hij die precies kreeg (CGVS, p. 8). U zou in al die jaren toch iets van zijn bezigheden moeten hebben opgevangen, bijvoorbeeld toen uw broer naar huis kwam tijdens zijn verlof. U bezit dermate weinig concrete informatie over uw broer dat er twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van zijn bezigheden. Er mag van u toch verwacht worden meer informatie te bezitten over het beroep van uw oudere broer, temeer zijn beroep aan de basis ligt van uw vertrek uit Afghanistan, hij jullie blijkbaar contacteerde van uit de basis en regelmatig op verlof kwam (CGVS, p. 7, 8). Bovendien stelt u ook diverse documenten voor te leggen die zijn werkzaamheden dienen te staven. Dat u ongeletterd bent is onvoldoende om uw gebrek aan kennis over uw broer te verantwoorden, aangezien u eventueel via derden naar de inhoud zou kunnen vragen. U heeft daar blijkbaar geen enkele poging toe ondernomen (CGVS p. 10). Uw verklaringen betreffende uw broers' werkzaamheden zijn dermate beperkt en vaag waardoor er maar weinig geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen dat uw broer als tolk ten dienste stond van de buitenlandse troepen in Afghanistan. U legde nog enkele foto's voor van uw broer in uniform samen met enkele buitenlanders, net als enkele certificaten en zijn werkbadge. U kon bij geen van deze documenten een duidelijke toelichting geven. Zo wist u niet met welke andere personen hij op de foto's stond en wat de verschillende certificaten inhielden. Het is trouwens erg opmerkelijk dat uw broer zijn

werkbadge zomaar opstuurde daar deze nog geldig was op het moment dat hij die verstuurde. U stelde niet te weten waarom hij dat deed en waarvoor hij deze badge nodig had in Afghanistan (CGVS, p. 9, 10). U beweerde zelfs niet zeker te weten of uw broer momenteel nog werkt als tolk in Helmand (CGVS, p. 6). Dit is erg vreemd daar u nog contact had met uw moeder en u dus had kunnen informeren naar de situatie waarin uw broer zich bevindt (CGVS, p. 8). Daar u er niet in geslaagd bent het profiel van uw broer geloofwaardig te maken, kan er bijgevolg geen geloof worden gehecht aan de hiermee verbonden problemen die u en uw broer kenden met de taliban. Uw asielrelaas bevat verder ook nog enige inconsistenties en vaagheven. Zo verklaarde u dat uw problemen begonnen één of twee maanden nadat mullah Sultan bij u op bezoek kwam (CGVS, p. 11). U wist helemaal niet wanneer uw problemen precies begonnen. U hield het vaagweg op 'onlangs'. Gevraagd hoe lang uw broer al werkte als tolk alvorens uw problemen begonnen stelde u zes jaar, maar in feite bleek u hierover helemaal niet zeker te zijn. Waarom uw problemen omwille van uw broers werk pas na diverse jaren ontstonden, kon u bijgevolg niet verklaren. Hoe de taliban ontdekten dat uw broer werkte voor de buitenlanders wist u evenmin. U denkt dat iemand uw broer wel zal verraden hebben, maar u kan niet zeggen wie dat zou gedaan hebben (CGVS, p. 12). Gevraagd wat uw ontmoeting met mullah Sultan te maken heeft met uw plotse problemen met de taliban, stelde u dat niet te weten, maar u voegde nog toe dat u niet kon weten "dat hij een mes in uw rug zou steken". Dit is een vreemde verklaring, aangezien u niet kon toelichten wat mullah Sultan u had aangedaan of wat hij te maken had met uw problemen (CGVS, p. 13). Het was blijkbaar uw moeder die beweerde dat mullah Sultan verantwoordelijk was voor uw problemen (CGVS, p. 13). U om meer toelichting gevraagd over mullah Sultan, bleek u echter maar weinig over deze persoon te weten. U wist dat hij van Tagau afkomstig was en bevriend was met de mullah van de moskee. U had er geen idee van hoe hij de mullah van uw moskee kende (CGVS, p. 13). Blijkbaar zou u deze mullah Sultan verteld hebben over uw broer. Het is echter merkwaardig dat u niet wat voorzichtiger was in het vrijgeven van informatie over uw broers job, wel wetende dat de taliban mensen met zijn profiel viseert. Ook al kende hij de mullah van uw moskee, gezien u deze mullah Sultan zelf niet kende zou men toch bij u meer terughoudendheid verwachten in het vrijgeven van informatie over uw broer (CGVS p. 13). Verder zou u enkele maanden later een eerste dreigbrief ontvangen hebben van de taliban. U had geen enkel idee wie u deze brief stuurde en u was ondertussen vergeten wat er in stond (CGVS, p. 14). Ook de inhoud van de tweede dreigbrief kende u niet meer. U wist niet wat de taliban van u wilden (CGVS, p. 14). Dit is een vreemde vaststelling daar u in uw eerste gehoor op DVZ nog beweerde dat de taliban u wilden rekruteren (CGVS, p. 14 en CGVS Vragenlijst vraag 5). U wist niet welke talibanleden u benaderden, tot welke groep zij behoorden of in wiens opdracht zij naar u gestuurd werden. U verwees opnieuw naar mullah Sultan, maar u wist helemaal niet welke band hij had met de taliban (CGVS, p. 14, 15). U stelde nog dat ook uw broer problemen kende met de taliban, maar ook hierover werd u weinig concreet. U verwees naar uw broer zelf die beter zou weten welke problemen hij had en wat hij misdaan had (CGVS, p. 15). U wist enkel dat uw broer bang was en altijd voorzichtig was (CGVS, p. 15). Het is erg opmerkelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van de aard van de problemen die uw broer zou hebben. Er kan immers aangenomen worden dat u met uw broer gesproken zou hebben over jullie gemeenschappelijke problemen met de taliban die door zijn werkzaamheden werden veroorzaakt en waardoor u Afghanistan moest verlaten. Dat u helemaal niet op de hoogte bent van die problemen roept de nodige vraagtekens op. U had trouwens nog contact met uw moeder in Afghanistan die de documenten van uw broers werk verstuurde waardoor u via haar meer informatie kon verkrijgen over de problemen van uw broer die nog steeds in Afghanistan verblijft (CGVS, p. 8). Bovenstaande opmerkingen leiden tot de conclusie dat u uw asielrelaas onvoldoende aannemelijk hebt gemaakt, waardoor u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de status van vluchteling. U legde geen documenten voor die deze conclusie eventueel ongedaan zou kunnen maken. Uw taskara heeft hoogstens betrekking op uw identiteit, en voegt voor het overige niets toe aan uw asielrelaas. De documenten die het werk van uw broer moeten bevestigen en de dreigbrieven van de taliban kunnen uw asielrelaas slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Zoals trouwens blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt kunnen Afghaanse (identiteits-)documenten eenvoudig en tegen een relatief lage prijs verkregen worden. Veel valse documenten kunnen, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten onderscheiden worden. Afghaanse documenten hebben dan ook een zeer beperkte bewijswaarde. Deze documenten volstaan dan ook niet om bovenstaande appreciatie van uw asielaanvraag in positieve zin te wijzigen. U legde geen andere documenten voor die moeten aantonen dat de persoon in uniform afgebeeld op de foto's en de taskara werkelijk uw broer is. Deze documenten vormen dan ook geen bewijs voor de hoedanigheid van deze persoon en bevestigen uiteraard niet dat dit uw broer is. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet toegekend

op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Kabul, district Khak-e Jabar te worden beoordeeld. Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bijkomend en rekening houdend met het volatiele karakter van het gewapend conflict, adviseert het UNHCR dat de asielaanvragen van Afghanen die claimen andere regio's te ontvluchten omwille van het veralgemeend geweld, nauwgezet onderzocht zouden worden in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over diens vroegere verblijfplaats. Verder wijst het UNHCR erop dat andere provincies als Uruzgan, Zabul, Paktika, Nangarhar, Badghis, Paktya, Wardak en Kunduz ook geconfronteerd worden met fluctuerende veiligheidsincidenten. Het UNHCR heeft in deze richtlijnen niet geadviseerd om voortgaande op een analyse van de veiligheidssituatie aan Afghanen afkomstig van de provincie Kabul een complementaire vorm van bescherming te bieden. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I: Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal nog steeds erg verschillend is. Het gewapend conflict woedt het meest intens in het zuiden en in de zuidoostelijke regio. Er wordt een uitbreiding van de activiteiten van de anti-regeringselementen (AGE) naar andere regio's in Afghanistan vastgesteld. Uit deze analyse blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Kabul duidelijk verbeterd is sinds 2009. Deze tendens zette zich door. Op één ernstig incident na in december 2011, blijkt uit een analyse tot en met mei 2012, dat de provincie Kabul opvallend rustig was. Voor het district Khak-e Jabar werden er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten gemeld (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012). U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in uw regio actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de provincie Kabul, district Khak-e Jabar geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te vernietigen, in ondergeschikte orde om hem als vluchteling te erkennen en in uiterst ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat hij nooit veel contact met zijn broer heeft gehad en dat zijn broer zo weinig mogelijk details over zijn werk deelde om zo zijn familie te beschermen. Hij wijst er ook op dat hij ongeletterd is en niet eens zijn geboortedatum kent. Tot slot meent hij dat hij een risico op ernstige schade loopt omdat er in Kaboel burgerslachtoffers vallen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De Raad sluit zich aan bij het oordeel van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk maakte dat zijn broer werkelijk tolk was in Afghanistan. De commissaris-generaal heeft immers terecht opgemerkt dat verzoeker niet wist op welke basis zijn broer precies actief was en in welke regio in Helmand, dat hij niet met zekerheid kon zeggen welke opleidingen zijn broer had gehad en waar hij zo goed Engels had geleerd, dat hij niet kon toelichten hoe zijn broer aan zijn job als tolk was geraakt en of hij hiervoor een opleiding volgde, dat hij niet wist of hij ooit op andere plaatsen dan in Helmand actief was en dat hij zelfs niet zeker wist of zijn broer momenteel nog als tolk in Helmand werkt. Het feit dat verzoeker al deze zaken niet weet, ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas. Het gaat hier immers niet om details. Bovendien beweerde verzoeker dat zijn broer ver raakte in zijn werk en dat hij medailles kreeg, zodat mag worden aangenomen dat verzoeker met zijn broer over diens werk praatte of er alleszins op één of andere manier dingen over vernam. Het feit dat hij dan weer niet wist waarom zijn broer die medailles kreeg, ondermijnt opnieuw zijn geloofwaardigheid. Hetzelfde geldt voor het feit dat verzoeker wel foto's en getuigschriften van zijn broer voorlegde maar er verder geen toelichting bij kon geven. De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat het erg opmerkelijk is dat zijn broer zijn werkbadge zomaar opstuurde terwijl deze nog geldig was op het moment dat hij die verstuurde.

Verder is het ook niet aannemelijk dat verzoeker helemaal niet wist wanneer zijn problemen juist begonnen. Aangezien het hier om een erg ingrijpende gebeurtenis gaat, mag toch worden verwacht dat verzoeker bij benadering kan zeggen wanneer zijn problemen begonnen. Het feit dat verzoeker ongeletterd zou zijn, doet hieraan geen afbreuk.

Verzoekers geloofwaardigheid wordt nog verder ondermijnd door het feit dat hij niet kon zeggen wat er in de dreigbrieven van de taliban staat. Aangezien verzoeker beweert dat hij uit angst voor de taliban zijn land is ontvlucht, mag worden verwacht dat hij weet wat de personen voor wie hij op de vlucht is van hem willen.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier stelt de Raad vast dat er op dit ogenblik geen gegevens voorhanden zijn dat er in het district Khak-e Jabar een binnenlands gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (SRB

“Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse” van 11 juli 2012). Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit het tegendeel zou blijken.

De wetgever heeft de begrippen ‘internationaal of binnenlands gewapend conflict’ noch in de wettekst, noch in de voorbereidende werken gedefinieerd. De Raad steunt zich daarom op de definitie van een binnenlands gewapend conflict uit artikel 1 van het tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949, die door de wet van 16 april 1986 werden bekrachtigd. Volgens dit artikel zijn binnenlandse conflicten *“alle gewapende conflicten, waarop artikel 1 van het Aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I) niet van toepassing is, en die plaatsvinden op het grondgebied van een Hoge Verdragsluitende Partij tussen de strijdkrachten van die Partij en dissidente strijdkrachten of andere georganiseerde gewapende groepen die, staande onder een verantwoordelijk bevel, het grondgebied van die Partij gedeeltelijk onder controle hebben op een zodanige wijze dat zij in staat zijn aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren en de bepalingen van dit Protocol toe te passen.”* De uitsplitsing van deze definitie levert de volgende vereisten op: de betrokken partijen zijn de strijdkrachten van de staat in kwestie en dissidente strijdkrachten; de dissidente troepen staan onder verantwoordelijk bevel en hebben controle over een gedeelte van het grondgebied, ongeacht de omvang van dit gedeelte; de militaire operaties zijn aanhoudend en samenhangend; beide partijen zijn in staat het protocol te implementeren.

De commissaris-generaal heeft terecht gesteld dat uit de SRB *“Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse”* van 11 juli 2012 blijkt dat er in de periode van verslaggeving geen gewelddadige incidenten werden gemeld voor het district Khak-e Jabar. Verzoeker stelt dat hij een risico op ernstige schade loopt omdat er in Kaboel burgerslachtoffers vallen. Hieruit blijkt niet dat er op dit ogenblik in het district Khak-e Jabar een binnenlands gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER